19/12/2025

Η εορτή του Αγίου Νικολάου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Η μνήμη του Αγίου Νικολάου, Αρχιεπισκόπου Μύρων της Λυκίας, του Θαυματουργού εορτάστηκε στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων την Παρασκευή 19 Δεκεμβρίου 2025 (6 Δεκεμβρίου με το παλαιό εορτολόγιο).

Κατά την εορτή αυτή η Εκκλησία τιμά τον Άγιο Νικόλαο ως Πατέρα της και Οικουμενικό Διδάσκαλο, ο οποίος έλαβε μέρος στην Α΄ Οικουμενική Σύνοδο της Νικαίας το έτος 325 μ.Χ. και υπήρξε υπέρμαχος του «ομοουσίου» του Υιού προς τον Πατέρα.

Επίκεντρο του εορτασμού η Μπετζάλλα

Επίκεντρο του εορτασμού ήταν ο μεγαλοπρεπής και καλαίσθητος πανηγυρίζοντας Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου της Ελληνορθόδοξης Αραβόφωνης Κοινότητας της κωμόπολης Μπετζάλλα, πλησίον της Βηθλεέμ.

Της Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων του Γέροντος Αρχιγραμματέως, Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου, του Προϊσταμένου της Ρωσικής Πνευματικής Αποστολής στα Ιεροσόλυμα (MISSIA), Αρχιμανδρίτη π. Βασιανού, των Ιερέων της Μπετζάλλας, Πρεσβυτέρων π. Παύλου, π. Γιούσεφ και π. Ηλία, καθώς και των Ιεροδιακόνων π. Ευλογίου, π. Προδρόμου και π. Μακαρίου.

Έψαλλε η χορωδία της Κοινότητας στην αραβική γλώσσα. Συμμετείχαν προσευχόμενοι με ευλάβεια πλήθος πιστών από τη Μπετζάλλα, μεταξύ των οποίων οι Επίτροποι του Ναού, ο Δήμαρχος της πόλεως και εκπρόσωποι της Παλαιστινιακής Αρχής, ο Πρόεδρος της Ανώτατης Εκκλησιαστικής Παλαιστινιακής Επιτροπής δρ. Ράμζη Χούρη και ο συνεργάτης του κ. Ράεντ Χανανίγιε.

Παρακολουθήστε σε επανάληψη τη Θεία Λειτουργία:

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ο οποίος αναφέρθηκε στη συμμετοχή του Αγίου Νικολάου στην Α΄ Οικουμενική Σύνοδο και στον αγώνα του κατά της αιρέσεως του Αρείου, καθώς και στην τελειότητα της αγάπης και των αρετών του, με τις οποίες μιμήθηκε τον Θεό. Ο Μακαριώτατος τόνισε τις αρετές του Αγίου Νικολάου τις οποίες συσχέτισε με την προετοιμασία των πιστών για τα Χριστούγεννα, καλώντας τους σε κάθαρση, αγιασμό και πνευματική συμμετοχή στο μυστήριο της Ενανθρωπήσεως, ώστε να εορτάσουν αληθινά και όχι μόνο εξωτερικά τη Γέννηση του Χριστού.

Αναλυτικά στο κήρυγμα του ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ανέφερε:

«Προστάτης θερμότατος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐδείχθης Νικόλαε, τὰ τῶν αἱρέσεων, διδάγματα ἄθεα, λύων σὺν παρρησίᾳ, καὶ κανὼν ἀνεδείχθης, πᾶσιν ὀρθοδοξίας, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων, τῶν ἐφεπομένων σου θείαις, διδασκαλίαις καὶ εἰσηγήσεσι», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῇ Ἁγιογραφικῇ πόλει τῆς Παλαιστίνης Μπετζάλλᾳ, ἵνα ἑορτίως τιμήσωμεν τήν μνήμην τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν καί προστάτου Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.

Ὁ τόν κατά Θεόν πολιτευσάμενος βίον Πατήρ ἡμῶν Νικόλαος ἐγεννήθη εἰς τά Πάταρα τῆς Λυκίας καί συμμετέσχεν εἰς τήν Πρώτην Οἰκουμενικήν Σύνοδον ἐν Νικαίᾳ τῷ 325 μ.Χ., κατόπιν προσκλήσεως τοῦ εὐσεβοῦς αὐτοκράτορος τῶν Ρωμαίων Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, ἔνθα καί μετά παρρησίας κατέπληξε τόν Ἄρειον καί κατετρόπωσε τήν αἱρετικήν αὐτοῦ δοξασίαν. Διό καί ἐκλήθη προστάτης τῆς Ἐκκλησίας καί κανών τῆς ὑγιαινούσης Ὀρθοδόξου διδασκαλίας καί πίστεως.

Ὁ τοῦ Χριστοῦ πιστός ἱεράρχης Νικόλαος ἐγένετο τέλειος ἐν τῇ ἀγάπῃ καί τέλειος ἐν πάσῃ ἀρετῇ, ἀκούων τόν Εὐαγγελικόν τοῦ Κυρίου λόγον: «ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι ὡς ὁ Πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστιν», (Ματθ. 5, 48). Ἑρμηνεύων τόν λόγον τοῦτον ὁ Μέγας Ἀθανάσιος λέγει: «Καί γάρ καί ἡμεῖς, καίτοι μή δυνάμενοι ὅμοιοι κατ' οὐσίαν τοῦ Θεοῦ γενέσθαι, ὅμως ἐξ ἀρετῆς βελτιούμενοι, μιμούμεθα τόν Θεόν. Τρεπτά δέ τά γενητά οὐκ ἄν τις ἀρνήσαιτό ἀγγέλων μέν παραβατῶν τοῦ δέ Ἀδάμ παρηκούσαντος καί πάντων δεομένων τῆς τοῦ Θεοῦ χάριτος. Τρεπτόν δέ ἀτρέπτου ὄντος τοῦ Θεοῦ οὐκ ἄν εἴη ὅμοιον, ὥσπερ οὐδέ τό κτισθέν τοῦ κτίσαντος». [Καί ἁπλούστερον: διότι καί ἡμεῖς ἄν καί δέν δυνάμεθα νά γίνωμεν ὅμοιοι κατ΄ οὐσίαν με τόν Θεόν, ὅμως ἐπειδή μέ τήν ἀρετήν βελτιούμεθα, μιμούμεθα τόν Θεόν, δυνατότητα τήν ὁποίαν μᾶς ἐχάρισεν ὁ Κύριος. Ὅτι δέ τά γενητά εἶναι τρεπτά δέν δύναται κανείς νά τό ἀρνηθῇ, διότι οἱ ἄγγελοι μέν ἔπεσαν εἰς παράβασιν, ὁ δέ Ἀδάμ εἰς παρακοήν καί τά πάντα ἔχουν ἀνάγκην ἀπό τήν χάριν τοῦ Λόγου. Τό τρεπτόν δέ δέν εἶναι δυνατόν νά εἶναι ὅμοιον μέ τόν Θεόν, ἀφ' οὗ Ἐκεῖνος εἶναι ἄτρεπτος, ὅπως δέν εἶναι ὅμοιον τό κτιστόν μέ Ἐκεῖνον πού τό ἔκτισε».

Ὁ θεοφόρος Νικόλαος ἀνεδείχθη κανών πάσης Ὀρθοδοξίας, ἐπειδή ἀκριβῶς ἐγένετο μιμητής τοῦ Θεοῦ διά τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ. «Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν (τάς ἐντολάς τοῦ Κυρίου) καί ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντί καιρῷ», (Ψαλμ. 105,3)· καί «δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καί ὡσεί ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», (Ψαλμ. 91,13), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμῳδός.

Σχολιάζων τόν Δαυϊτικόν τοῦτον λόγον, ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Φυτόν ἀειθαλές ἐστιν ὁ φοῖνιξ, εὔριζον καί ὑψηλόν, εὔκαρπον, εὐῶδες καί γλυκύν ἔχον τόν καρπόν. Τοιοῦτοι πάντες οἱ τήν ἐν Χριστῷ δικαιοσύνην ἔχοντες». Ταύτην τήν ἐν Χριστῷ δικαιοσύνην ᾠκειώσατο καί ὁ Ἅγιος Νικόλαος, ὁ ὁποῖος λόγῳ τε καί ἔργῳ ἐκήρυττε τόν Χριστόν, τόν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἀκούων εἰς τήν φωνήν τοῦ ψαλμῳδοῦ: «εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ· ἀναγγείλατε ἐν

τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ», (Ψαλμ. 95,2-3).

Καί τό μέν «σωτήριον τοῦ Κυρίου» δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τόν ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας καί τῇ ἐπισκιάσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σαρκωθέντα καί ἐνανθρωπήσαντα Θεόν Λόγον ἐν τῷ ταπεινῷ Σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ ἐπί Ρωμαίου Καίσαρος Αὐγούστου καί ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου (Λουκ. 2, 1-2). Τά δέ θαυμάσια αὐτοῦ, τοὐτέστιν τά ἔργα τοῦ Κυρίου, εἶναι κατά τόν θεσπέσιον Παῦλον, ἡ Χάρις ἡ δοθεῖσα ἡμῖν «ἐν Χριστῷ ᾽Ιησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων, φανερωθεῖσα δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ᾽Ιησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου», (Β΄ Τιμ. 1,9-10).

Τῆς χάριτος ταύτης τῆς δοθείσης ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ οἰκονόμος ἀνεδείχθη ὁ ἱερώτατος Νικόλαος, ὡς ἐναργέστατα διατυπώνει τοῦτο ὁ ὑμνῳδός λέγων: «Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη, περιεχόμενος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην, κατενόησας δόξαν, Ἅγιε ἁγίων· ὅθεν ἡμῖν, τὰ οὐράνια λόγια, τῶν ἀειζώων ἐκείνων θεωριῶν, ἀναγγέλλεις Ἱερώτατε».

Αὐτῆς ταύτης τῆς Χάριτος τῆς δοθείσης ἡμῖν ἐν Χριστῷ, μᾶς καλεῖ ὁ θεοφόρος Πατήρ ἡμῶν Νικόλαος, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἵνα γίνωμεν κοινωνοί καί μέτοχοι ἐν ὄψει τῆς Μητροπόλεως τῶν ἑορτῶν, τῶν ἁγίων δηλονότι Χριστουγέννων, τοῦ ὑπερφυοῦς καί ὑπερλόγου μυστηρίου, περί τοῦ ὁποίου ὁ ὑμνῳδός ἔκθαμβος ἀναφωνεῖ: «Ὁ ἀχώρητος παντί, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρός, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἶδεν ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ηὐδόκησεν· ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἐσαρκώθη ἑκών· καὶ γέγονεν ὁ Ὢν, ὃ οὐκ ἦν δι᾽ ἡμᾶς· καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι».

Ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ καί Υἱός τῆς Παρθένου Μαρίας, ὁ Ὁποῖος μετέσχε τοῦ ἡμετέρου ἀνθρωπίνου φυράματος διά τοῦ ἁγίου Πνεύματος, κατέστησεν ἡμᾶς ναούς Θεοῦ ζῶντος ὡς κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος, λέγων: «ὑμεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός», (Β᾽ Κορ. 6,16/ Λευϊτ. 26,12).

Ἐνταῦθα ὁ μακάριος Παῦλος δέν μᾶς ὑπενθυμίζει μόνον ὅτι εἴμεθα ναός ζῶντος Θεοῦ, ἀλλά μᾶς ὑποδεικνύει καί τόν τρόπον, μέ τόν ὁποῖον δυνάμεθα να γίνωμεν τό Σπήλαιον τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή ὁ Ναός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ: «Καθαρίσωμεν ἑαυτούς ἀπό παντός μολυσμοῦ σαρκός καί πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ», (Β΄ Κορ. 7,1). Κατά τόν σχολιαστήν Ζιγαβηνόν, «τό ἐν φόβῳ Θεοῦ τόν τρόπον ἑρμηνεύει, καθ' ὅν ἡ ἁγιωσύνη ἐπιτελεῖται».

Ἰδού λοιπόν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ τρόπος, διά τοῦ ὁποίου ὁ σήμερον τιμώμενος Πατήρ ἡμῶν Νικόλαος μᾶς προτρέπει διά τῆς φωνῆ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου νά μεγαλύνωμεν τόν ἐκ τῆς Παρθένου Θεόν σαρκί τεχθέντα Βασιλέα ἐν τῷ Σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ. Μέ ἄλλα λόγια ὁ ἁγιασμός τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν διά κάθε πιστόν Χριστιανόν, τόν ἐπιθυμοῦντα ἑορτάσαι πνευματικῶς καί οὐχί μόνον ὑλικῶς, τοὐτέστιν κοσμικῶς ἤ κοινωνικῶς, τό μέγα καί σωτηριῶδες μυστήριον τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Ἡμεῖς δέ πάντες οἱ τιμῶντες τήν ἱεράν μνήμην τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Νικολάου Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ, ἱκετεύσωμεν αὐτόν καί μετά τοῦ ὑμνῳδοῦ εἴπωμεν: «Παντοίων χαλεπῶν τε νοσημάτων, ἰατρὸς πανάριστος Πάτερ Νικόλαε, φανείς, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, ἰασάμενος παράσχου εὐρωστίαν βοᾶν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεός εὐλογητὸς εἶ». Ἀμήν, εὐλογημένα Χριστούγεννα καί «δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», (Λουκ. 2,14).

Μετά την Απόλυση της Θείας Λειτουργίας ακολούθησε δέηση στο προσφάτως ανακαινισμένο παρεκκλήσιο του Αγίου Νικολάου κάτω από τον Ναό, καθώς και λιτανεία γύρω από τον Ναό με ψαλμωδία.

Στη συνέχεια προσφέρθηκαν κέρασμα και γεύμα από την Κοινότητα.

Στην παλαιά πόλη των Ιεροσολύμων

Η μνήμη του Αγίου Νικολάου εορτάσθηκε πανηγυρικά και στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου, ο οποίος βρίσκεται νοτίως και πλησίον του Πατριαρχείου στην παλαιά πόλη των Ιεροσολύμων, με την τέλεση Εσπερινού και Θείας Λειτουργίας.

Προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ησύχιος, συλλειτουργούντων του Δραγουμάνου Αρχιμανδρίτη π. Ματθαίου, του Αρχιμανδρίτη π. Κλαυδίου και του Αρχιδιακόνου π. Μάρκου, καθώς και ορισμένων παρεπιδημούντων Ορθοδόξων Ιερομονάχων. Έψαλλε ο Τυπικάρης του Ναού των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, Αρχιμανδρίτης π. Αλέξιος, ενώ συμμετείχε πλήθος πιστών από τα Ιεροσόλυμα, μοναχών και μοναζουσών.

Στο εκκλησίασμα προσφέρθηκε κέρασμα από τον Αρχιδιάκονο π. Μάρκο, ο οποίος επιμελείται με ιδιαίτερη φροντίδα τα ζητήματα της Μονής και του Ναού.

****

Περισσότερες φωτογραφίες:

القديس بفولاديس
١٩٢٥